

Ce vrea să se spună prin noul legământ?

Luca 22.20; 1 Corinteni 11.25

Willem Johannes Ouweneel

© CLV/CSV, Online începând de la: 14.10.2019, Actualizat: 14.10.2019

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Luca 22.20; 1 Corinteni 11.25

Luca 22.20: Tot astfel și paharul, după cină, spunând: „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu, care se va vărsa pentru voi.

1 Corinteni 11.25: Tot astfel și paharul, după cină, „Acest pahar este noul legământ în sângele Meu: faceți aceasta, ori de câte ori îl beți, spre amintirea Mea”.

Întrebare

„Acesta este noul legământ în sângele Meu ...” Este acest legământ valabil numai pentru iudei? Sau suntem și noi părtași la el? JD

Răspunsul nr. 1

(Extras din cartea *Mit Sehnsucht habe ich mich gesehnt* de W. J. Ouweneel)

Unele gânduri referitoare la adevărul despre noul legământ, care a fost pecetluit cu sângele lui Hristos.

Acest legământ este o decizie unilaterală din partea aceluia care face testamentul, a testatorului, pentru ca să ne poată da parte la făgăduințele sale necondiționate. Vechiul legământ a fost și el sfințit cu sânge (Exodul 24.8; Evrei 9.18-20), însă sângele acesta vorbea despre mânia lui Dumnezeu și despre judecata Lui, în cazul în care israeliții ar deveni necredincioși față de acest legământ. Însă sângele lui Hristos nu vorbește despre răzbunare, ci despre har și iertarea păcatelor. Însă acest legământ era ceva minunat, căci noi citim în Exodul 24.9-11, că conducătorii lui Israel, după ce a fost încheiat legământul, aveau voie să se suie pe munte și să privească față către față pe Dumnezeul lui Israel. Cât de mare trebuie să fie apoi gloria noului legământ (vezi 2 Corinteni 3.7-18)!

În cadrul noului legământ Dumnezeu nu mai pășește ca fiind Cel care cere, ci ca marele Dătător. Dumnezeu nu mai cere nimic de la omul natural, deoarece s-a arătat că acesta este total stricat; de aceea Dumnezeu l-a condamnat pe cruce în moartea lui Hristos. Crucea este totodată dovada cea mai clară a stării pierdute a omului și a răzvrătirii lui împotriva lui Dumnezeu: omul a mers atât de departe, că a îndrăznit să prindă în cuie pe lemnul blestemului pe Fiul lui Dumnezeu. Toate cerințele, pe care Dumnezeu a trebuit să le pună, în harul Său nemărginit și în bunătatea Lui nemărginită El le-a pus pe Hristos, Mijlocitorul noului legământ, care a împlinit în chip desăvârșit toate aceste cerințe sfinte. De aceea Dumnezeu poate acum să întâmpine pe om cu binecuvântările care sunt legate cu acest Mijlocitor. În Ieremia 31.33,34 găsim cele două mari însușiri ale noului legământ: iertarea păcatelor („Pentru că le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aminti de păcatul lor”; Ieremia 31.34), și o natură nouă, care corespunde vooi lui Dumnezeu („Voi pune legea Mea înăuntru lor și o voi scrie în inima lor”; Ieremia 31.33). Conform lui Ieremia noul legământ va fi încheiat cu poporul Israel: „cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda” (Ieremia 31.31; Evrei 8.8). Literalmente el va fi încheiat cu cele zece seminții respectiv cu cele două seminții ale vechiului popor al lui Dumnezeu; în inimile lor va fi scris și textul Legii lui Moise. Însă potrivit mărturiei Noului

Testament noi ca popor actual al lui Dumnezeu în Duhul avem felurit a face cu noul legământ. Pavel se numește pe sine însuși slujitor al noului legământ, „nu al literei, ci al Duhului” (2 Corinteni 3.6). Împăcarea și înnoirea, care sunt făgăduite poporului Israel în acest legământ nou, sunt deja partea noastră prin lucrarea Duhului Sfânt, pe care Hristos înălțat L-a revărsat peste Adunarea Sa (Evrei 10.15-17). Mijlocitorul noului legământ este deja acum Mijlocitorul nostru, și sângele stropirii a fost deja aplicat la noi cei care prin credință am pășit spre lucrurile mai bune și care rămân și suntem rezultatul lucrării făcute de Hristos (Evrei 12.24). Sângele noului legământ a fost vărsat și pentru noi (Luca 22.20; 1 Corinteni 11.25), și aceasta este baza măreață și sfântă, baza pe care Dumnezeu poate acum să vină la noi cu toate binecuvântările Sale. Privilegiile noului legământ sunt partea noastră spirituală; și Duhul lui Dumnezeu nu scrie în inimile noastre textul Legii, ci scrie pe Hristos, așa că noi suntem o epistolă a lui Hristos care se poate citi (2 Corinteni 3.3).

Când bem din vin, avem voie să ne gândim la toate aceste binecuvântări pe care Dumnezeu a putut să le dăruiască pe baza lucrării Domnului Isus. Toate cerințele sfinte ale lui Dumnezeu au fost împlinite prin El, așa că pentru Dumnezeu nu mai rămâne nimic altceva decât să ne dăruiască binecuvântările, pe care El Însuși le-a făgăduit. De șapte ori citim în Ieremia 31 că Dumnezeu spune: „Eu voi, ... Eu voi ...” Sunt făgăduințe de binecuvântare necondiționate, pe care Dumnezeu le poate împlini acum, când a fost vărsat sângele Mijlocitorului. Lucrarea lui Hristos este așa de bogată și de desăvârșită, că Dumnezeu nu a reținut nici măcar o singură făgăduință. El ne-a dăruit inima Lui și cerul Lui și ne-a binecuvântat cu orice binecuvântare spirituală în locurile cerești în Hristos (Efeseni 1.3). Toate acestea stau înaintea ochilor noștri, atunci când suntem adunați în Numele Domnului Isus, ca să împlinim dorința Lui: Faceți aceasta în amintirea Mea. El Însuși este în mijlocul nostru, căci El a spus că El dorește mult să serbeze cina împreună cu noi. Se îndreaptă dorința sufletului nostru spre Numele Lui și spre amintirea Lui (Isaia 26.8)?

Răspunsul nr. 2

(Extras din cartea *Da bin ich in ihrer Mitte – Acolo Eu sunt în mijlocul lor* de Chr. Briem – CSV-Hückeswagen)

Ce vrea să spună Domnul însă prin noul legământ? Evident, el este în contradicție cu cel vechi, cu primul legământ de pe Sinai, care era un legământ bilateral și un legământ al faptelor, bazat pe obligația liber consimțită a poporului Israel de a împlini toate cuvintele Domnului. Noul legământ este, cum vom vedea imediat, un legământ unilateral, bazat pe Dumnezeu Însuși și independent de credințioșia omului. Dintre scriitorii Vechiului Testament, profetul Ieremia este singurul care vorbește direct despre noul legământ, deși și alți profeți descriu binecuvântările acestuia. Și în Noul Testament, Domnul Isus este primul care amintește noul legământ și arată temelia acestuia: sângele Său. Dar să ascultăm întâi cuvintele lui Dumnezeu prin gura prorocului Ieremia:

Ieremia 31.31-34: »Iată, vin zile, « zice Domnul, »când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou: nu ca legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor, în ziua când i-am apucat de mână să-i scos din țara Egiptului, legământ pe care l-au călcat, măcar că le eram soț, « zice Domnul. »Ci iată legământul pe care-l voi face cu

casa lui Israel, după zilele acelea,« zice Domnul: »Voi pune Legea Mea în lăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul Meu. Nici unul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: »Cunoaște pe Domnul!« Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare,« zice Domnul; »căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor«

Să reținem întâi cu cine va face Domnul noul legământ. Mulți cred că acest legământ ar trebui să se refere la Biserică, la Adunare, deoarece Domnul vorbește de paharul Cinei ca sângele legământului celui nou. Dar Domnul Isus nu face un legământ cu Adunarea Sa, pe care El Însuși o zidește, o zidește pe Sine Însuși, (națiunile n-au fost niciodată într-o relație de legământ cu Domnul), ci cu casa lui *Israel* și cu casa lui *Iuda* îl va face - „după acele zile“. Că noul legământ ține încă de *viitor* și că Dumnezeu îl va încheia cu ambele case, se confirmă clar în capitolul opt al epistolei către Evrei.

În continuare scoatem în evidență conținutul acestui legământ. El va conține trei elemente importante:

1. „Voi pune Legea Mea în lăuntrul lor“ - aceasta este sugerarea nașterii din nou pe care o va trăi poporul Israel ca națiune. Și prorocul Ezechiel vorbește de această minune a harului lui Dumnezeu referitor la acest popor (compară cu Ezechiel 36.24-38).
2. „Ci toți Mă vor cunoaște“ - atunci nu va mai fi „mahrama pe inimile lor“ (citește în 2 Corinteni 3.14-15), ci îl vor cunoaște pe Dumnezeu, îl vor vedea pe Acela pe care L-au străpuns (Zaharia 12.10 și Apocalipsa 1.7). Atunci „pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă“ (Habacuc 2.14).
3. „Căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor“ - ei vor dobândi iertarea păcatelor. Fericită parte, că și acest popor vinovat, care odinioară L-a lepădat pe Mesia, va trăi iertarea păcatelor!

La instituirea Cinei, Mântuitorul descoperă însă ceea ce prorocul nu a putut să facă: El arată pe ce se va întemeia noul legământ, și anume pe propriul Său sânge, adică pe jertfa Sa, pe care El o va aduce lui Dumnezeu murind pe cruce. Sângele animalelor de jertfă din Vechiul Testament nu a putut să șteargă nici un păcat, ci era doar o amintire a faptului că păcatul era prezent și în realitate nu a fost ispășit (Evrei 10.1-18). Valoarea acestor animale de jertfă consta doar în aceea că ele atrăgeau atenția asupra Aceluia care va veni și va împlini lucrarea de iertare.

Pe baza lucrării săvârșite pe Golgota de Domnul Isus, credincioșii din timpul harului au astăzi deja iertarea păcatelor, după cum constată în mod absolut Ioan în prima sa epistolă: „Vă scriu, copilașilor, fiindcă păcatele vă sunt iertate pentru Numele Lui“ (1 Ioan 2.12). Poporul Israel o va primi, și anume în legătură cu binecuvântările noului legământ.

Sângele vechiului legământ a fost stropit peste poporul care jurase să îplinească toate cuvintele pe care le-a poruncit Domnul. Era semnul amenințării judecății, al morții pentru cazul

în care nu ar fi ascultători (Exodul 24.3-8). Cât de dureros a trebuit să afle acest popor adevărul acestui semn! Sângele noului legământ, dimpotrivă, vorbește despre iertare, despre har nemărginit, căci Domnul Isus a spus plin de înțeles: „care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor“.

Nu numai lui Israel, ci și națiunilor li se oferă acest har. Binecuvântarea adusă de lucrarea de ispășire săvârșită trebuia, în gândurile lui Dumnezeu, să se întindă în întreaga lume, peste toți oamenii. Dumnezeu dorește „ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștință de adevăr“ (1 Timotei 2.4). Acest har trebuie luat personal și prin credință. Mai rezum odată acest punct, datorită importanței sale: paharul Cinei este un simbol pentru sângele lui Hristos. Deoarece acest sânge este și temelia noului legământ, el este numit „sângele legământului celui nou“. Vechiul legământ, al faptelor, a fost încheiat cu Israel și pecetluit cu sânge, semnul morții, pentru cel care îl încălca. Și noul legământ va fi încheiat cu Israel, dar, în legătură cu el, sângele lui Hristos este temelia pentru iertarea păcatelor. Pe temelia noului legământ, Israel va obține nașterea din nou, cunoașterea Domnului și iertarea păcatelor, datorită harului lui Dumnezeu. Noi, creștinii, avem deja astăzi aceste binecuvântări, pe aceeași temelie a sângelui lui Hristos, dar le avem într-o măsură mult mai bogată și cu deosebirea că noi nu suntem într-o relație de legământ cu Dumnezeu, ci suntem copii, iar cu copiii Săi, Dumnezeu nu încheie legământ. Dar de fiecare dată când frângem pâinea și bem din pahar, ni se amintește că rezultatele lucrării Domnului nostru trec cu mult peste ceea ce ne privește pe noi și includ și binecuvântarea lui Israel.

Tradus de la: [Was ist mit dem neuen Bund gemeint?](#)

Traducere: Ion Simionescu